

Warszawa, 21 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

F 41 f 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 25203.

Kl. 72 c, 16/04.

Akciová společnost dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Miotacz min z samoczynnym odpalaniem.

Zgłoszono 1 lipca 1935 r.

Udzielono 9 lipca 1937 r.

Pierwszeństwo: 31 lipca 1934 r. (Czechosłowacja).

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi miotacz min z samoczynnym odpalaniem, którego obsługa jest uproszczona, a bezpieczeństwo pracy zwiększone.

Wiadomo, że największą wadę wspomnianej broni palnej stanowi niebezpieczeństwo przy usuwaniu pocisku z lufy, gdy nabój nie został odpalony. Istnieje cały szereg przyczyn, powodujących niewypały, np. zanieczyszczenie lufy, uszkodzenie lub odkształcenie pierścienia wiodącego lub środkującego i t. d., które przeszkadzają swobodnemu opadnięciu pocisku na iglicę osadzoną w lufie, wskutek czego kapiszon zapłonika uderza z niedostateczną

siłą o iglicę. Przyczyną niewypału może być również uszkodzenie lub wadliwe wykonanie zapłonika.

W każdym razie wyjmowanie pocisku z lufy w przypadku niewypału jest czynnością niebezpieczną, ponieważ pocisk może nieoczekiwanie od wstrząsu opaść na dół i spowodować wystrzał.

Miotacz min według niniejszego wynalazku posiada urządzenie, zapobiegające opadaniu pocisku przy jego wyjmowaniu w przypadku niewypału. Urządzenie to stanowi śruba 7, wkręcona w odpowiedni nadlew lufy, której koniec 6 przeszkadza opadaniu pocisku na dół i zarazem uszczelnia

otwór nadlew, w który jest wkręcona śruba 7.

W przypadku, gdy po niewypale pocisk opiera się zapłonnikiem o iglicę 4, to koniec śruby 7, odpowiednio ukształtowany, może służyć do nieznacznego przesunięcia pocisku do góry. Np. stożkowy koniec śruby może współdziałać ze stożkową powierzchnią 8 pocisku lub koniec śruby może stanowić czop mimośrodowy 6 (fig. 2), który przez obrót śruby naokoło osi 9 o 180° albo przeszkadza opuszczaniu się pocisku, albo go unosi.

W tym samym celu iglica może być przesuwana za pomocą mimośrodowego czopa 10 (fig. 3) lub też iglicę można umieścić w dającej się przesuwac tulei, którą można podnosić za pomocą mimośrodowo osadzonego czopa 10 (fig. 4).

Miotacz według wynalazku posiada również urządzenie do usuwania pocisku z lufy, umieszczone w nadlewie 12 na lufie (fig. 1), które stanowi np. iglica, osadzona na sprężynie, i zapłonnik z kapiszonem. Za pomocą tego urządzenia ładunek miotający 5 może być zapalony, czyli pocisk może być wystrzelony.

Jednak i w tym przypadku, gdyby ładunek 5 był wadliwy, np. wilgotny, można pocisk wystrzelić wprowadzając przez otwór w nadlewie 12 odpowiednią ilość prochu pod pocisk.

W celu umożliwienia strzelania z miotacza na terenie błotnistym lub w podobnych warunkach, urządzenie 13, umożliwiające wystrzelenie pocisku w razie niewypału, umieszcza się w rurze 17, połączonej z komorą nabożową 16, jak to przedstawiono na fig. 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Miotacz min z samoczynnym odpalaniem, znamieny tym, że posiada urządzenie, umieszczone w odpowiednim miejscu z boku lufy lub na jej dnie, które w przypadku niewypału uniemożliwia ze-

tknięcie się zapłonnika ładunku miotającego z iglicą.

2. Miotacz min według zastrz. 1, znamieny tym, że urządzenie, uniemożliwiające zetknięcie się zapłonnika z iglicą w przypadku niewypału, stanowi śruba, która jest wkręcona w nadlew z boku lufy i której koniec opiera się o boczną powierzchnię pocisku lub jego dno.

3. Miotacz min według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że koniec śruby, wkręconej w boczny nadlew lufy, posiada kształt stożkowy lub tworzy czop mimośrodowy w stosunku do osi śruby.

4. Miotacz min według zastrz. 1, znamieny tym, że jego iglica daje się przesuwac w występie dna lufy za pomocą śruby, posiadającej mimośrodowy czop, wskutek czego w przypadku niewypału iglica jest usuwana od zetknięcia się z zapłonnikiem w razie, gdyby pocisk niespodziewanie usunął się na dno lufy miotacza.

5. Miotacz min według zastrz. 1 — 4, znamieny tym, że posiada urządzenie, umożliwiające wystrzelenie pocisku w przypadku niewypału, umieszczone w bocznym nadlewie lufy i składające się z zapłonnika i iglicy, osadzonej na sprężynie.

6. Miotacz min według zastrz. 1, znamieny tym, że na iglicę jest nałożona tuleja, dająca się przesuwac za pomocą śruby, zaopatrzonej na końcu w mimośrodowy czop, wskutek czego przy niewypale iglica daje się zabezpieczyć przed zetknięciem się z zapłonnikiem.

7. Odmiana miotacza min według zastrz. 5, znamienna tym, że urządzenie, umożliwiające wystrzelenie pocisku w przypadku niewypału, jest umieszczone w oddzielnej rurze, połączonej z przewodem lufy miotacza.

Akciová společnost
dřive Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

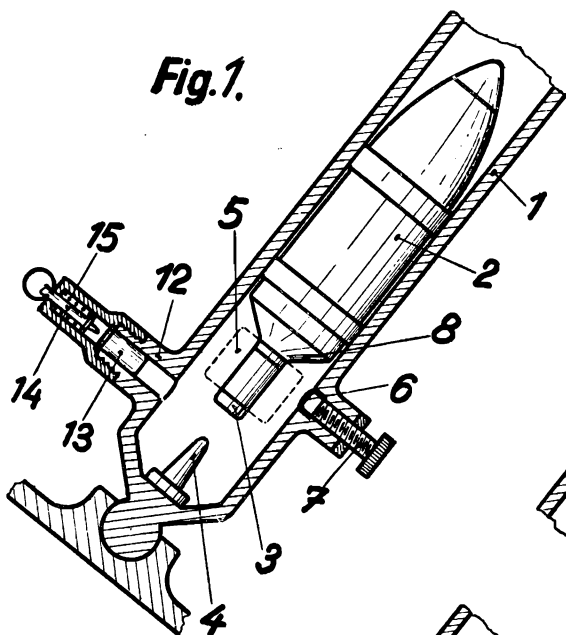

Fig. 2.

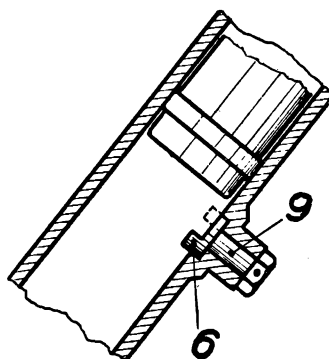

Fig.3.

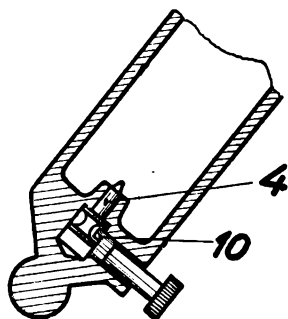

Fig. 4.

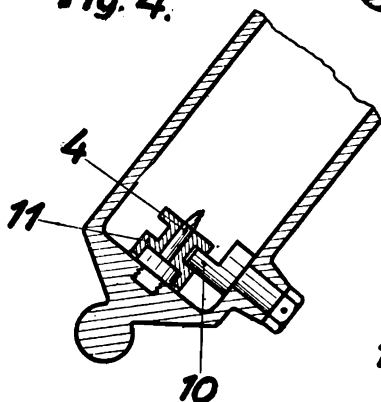

Fig. 5.

